

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317217902
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317217902.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P.J. Q. X, Q., zastúpená advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: SLOVKLIMA DEIMOS, s.r.o., P. Pazmánya 49/3, Šaľa, IČO: 36 527 726 zastúpená advokátskou kanceláriou: TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom, Štúrova 42, Šaľa, o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 27C/14/2017-96 zo dňa 05.02.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému súd priznáva voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodol tak na základe vykonaného dokazovania k návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia (MVZ) žalovanej spoločnosti konaného dňa 24.07.2017 z dôvodu nedodržania postupu pri jeho zvolávaní upravenom v spoločenskej zmluve žalovaného a v zákone, čím bolo žalobkyňi znemožnené vykonať práva spoločníčky. Žalobkyňa poukazovala na to, že pozvánku na MVZ nemala doručenú v súlade s čl. X. písm. C/4 spoločenskej zmluvy, a tak uznesenie na ňom prijaté trpí nedostatkami a takýmto konaním žalovaného bola obmedzená na právach spoločníčky zúčastniť sa MVZ.

3. Žalobkyňa počas konania argumentáciu doplnila o skutočnosti, podľa ktorých na MVZ bola volaná pozvánkou zo dňa 03.07.2017, ktorá bola zasielaná na adresu P. J. Q. X, Q., ale ktorá sa žalovanej spoločnosti vrátila s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“. Samotná obálka ale nie je spôsobilá preukázať, čo bolo jej obsahom a či obsahovala i pozvánku a na adrese, na ktorú jej bola zásielka doručovaná sa dlhodobo nezdržiava. O tejto skutočnosti mal vedomosť aj jej bývalý manžel, ktorý je spoločníkom a konateľom žalovanej spoločnosti a ktorý vedel, že sa na adrese, ktorú ma stále uvedenú v spoločenskej zmluve a v obchodnom registri sa nezdržiava. Na doplnenie tiež uviedla, že pozvánka nespĺňa náležitosti, pretože v nej chýba text „proti podpis spoločníka - adresáta“, teda toho, kto pozvánku prevezme. K uvedenému ako dôkaz predložila inú pozvánku, ktorá takýto text a údaj obsahovala. Na podporu svojho tvrdenia ešte uviedla, že žalovaný je spoločnosťou rodinného typu a hoci od februára 2017 sa do sídla spoločnosti nedostavovala, pretože právna zástupkyňa žalovanej spoločnosti jej po rozvode s jej bývalým manželom uviedla, že do práce chodiť nemusí, ale finančné prostriedky si môže z účtov spoločnosti naďalej vyberať. Jej bývalý manžel vedel, že aj v čase doručovania zásielky, teda

od 03.07.2017 do 26.07.2017 na adrese, na ktorej má evidovaný trvalý pobyt a na ktorú sa zásielka doručovala, keďže prechodnú adresu nemala a preberanie zásielok si inak nezabezpečila, že počas letných mesiacov sa na tejto adrese nezdržiava a tiež predpokladala, že vykonať opatrenia súvisiace s doručovaním zásielok nebude potrebné, pretože v minulosti sa pozvanie na valné zhromaždenie riešilo neformálne telefonicky.

4. Žalovaný žiadal návrh zamietnuť ako neopodstatnený. MVZ bolo zvolané riadne spoločenskou zmluvou predpísaným spôsobom a pozvanie bolo doručované žalobkyni na adresu, akú má zapísanú v spoločenskej zmluve, v obchodnom registri, a ktorá je i adresou jej trvalého pobytu. Inú adresu neoznámila ani nepožiadala o žiaden iný spôsob doručovania, pričom zdôraznil, že v žalovanej spoločnosti nie je spoločníkom iba bývalý manžel žalobkyne, ale spoločnosť má i iných spoločníkov a konateľov. Námietku, podľa ktorej nemožno verifikovať, čo bolo obsahom obálky, ktorá sa vrátila späť žalovanej spoločnosti s poznámkou v odbernej lehote neprevzatá, označil za irelevantnú a navyše žalobkyňa, aj tak disponuje s obchodným podielom necelých 20%, a ak by sa i dostavila na MVZ situácia by sa tým nezmenila.

5. Súd prvej inštancie mal preukázané, že spoločníkmi žalovanej spoločnosti sú okrem žalobkyne i P. F. a Q. F.. Spoločenská zmluva žalovanej spoločnosti v čl. X písm. C/4 upravuje spôsob a podmienky pre zvolávanie VZ. Pozvánka zo dňa 03.07.2017 na MVZ, ktorá obsahovala program totožný s obsahom zápisnice z MVZ, bola doručovaná žalobkyni na adresu jej trvalého pobytu. Podľa vrátenej zásielky predloženej žalovanou spoločnosťou ako odosielateľom, bola zásielka adresovaná žalobkyni podaná pod podacím číslom Pošty Šafa 1 RE051107227SK, uložená bola dňa 4.7.2017 a vrátená odosielateľovi - žalovanej spoločnosti dňa 25.7.2017 s poznámkou o neprevzatí v odbernej lehote.

6. Z hľadiska právneho posúdenia súd prvej inštancie na vec aplikoval právnu úpravu uvedenú v § 131 ods. 1,2 Obchod. zák. a § 129 ods. 1 Obchod. zák. a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

7. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o žalobe vzal do úvahy pre rozhodnutie podstatné skutočnosti a najmä, že dňa 21.11.2017 si žalobkyňa prevzala na adrese svojho evidovaného trvalého pobytu, o ktorom tvrdí, že sa na tejto adrese nezdržiava inú zásielku, čo mal súd preukázané zo spisu vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 18C/66/2012 a tiež zo spisu vedeného pod sp. zn. 19C/58/2017, podľa ktorého si dňa 27.11.2017 prevzala ďalšiu súdnu zásielku na uvedenej adrese. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti MVZ, žalobu žalobkyňa založila na dôvode, podľa ktorého ako spoločníčka nebola na zasadnutie MVZ konané dňa 24.07.2017 pozvaná spoločenskou zmluvou predpísaným spôsobom, keďže nebola pozvaná písomnou pozvánkou tak, aby jej táto bola doručená aspoň 7 dní pred dňom konania VZ, dôsledku čoho nemala možnosť sa ho zúčastniť, čím boli porušené a obmedzené jej práva spoločníčky.

8. Zásadnou otázkou pre rozhodnutie veci bolo zistenie, či žalobkyňa bola na MVZ pozvaná spôsobom ako je upravený v spoločenskej zmluve a to písomnou pozvánkou. Prvoinštančný súd s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax NS SR a na konkrétne rozhodnutie vedené pod sp. zn. 1ObdoV63/2005 v spojení so znením spoločenskej zmluvy zistil, že žalovaná spoločnosť postupovala pri zvolávaní MVZ v súlade so spôsobom aký má upravený v spoločenskej zmluve, k čomu vzal do úvahy i tvrdenia žalobkyne, že sa na adrese, ktorú má zapísanú v spoločenskej zmluve a obchodnom registri sa nezdržiava a nezdržovala sa to ani v čase doručovania pozvánky na MVZ, ale potvrdila, že zmenu adresy pobytu spoločnosti neoznámila. Práve uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie vyhodnotil s tým, že neprevzatie pozvánky na MVZ nemôže pripisovať na ťarchu žalovanej spoločnosti v súvislosti s nezodpovedným konaním samotnej žalobkyne ako spoločníčky a navyše, keď mal preukázané, že na adrese, na ktorú bola doručovaná žalobkyni pozvánka na MVZ si iné zásielky preberala a vzhľadom na takéto konanie označil žalobkyňu za nezodpovednú a nedôveryhodnú. Zásielka pod podacím č. RE051107227SK dňa 04.07.2017 bola uložená na pošte a žalovanému sa vrátila s poznámkou, že ju adresát v odbernej lehote neprevzal. MVZ sa konalo dňa 24.07.2017, a tak od uloženia zásielky na pošte uplynulo do konania MVZ 20 dní, z čoho je zrejmé, že žalovaná spoločnosť si povinnosť stanovenú v spoločenskej zmluve v súvislosti s termínom včasného doručenia zásielky splnila. Námietku žalobkyne vznesenú v konaní, ktorou spochybňovala obsah vrátenej zásielky súd nebral do úvahy a uviedol, že s prihliadnutím na ostatné skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania, nemal dôvod pochybovať o tom, že doručovaná obálka obsahovala pozvánku na MVZ a za absolútne irelevantné označil prvoinštančný

súd prepisy textových správ z 02.08. a 03.08.2017 predložených žalobkyňou. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozhodnutie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Odvolacie dôvody založila na právnej úprave uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. a zdôraznila, že je spoločníčkou žalovanej spoločnosti s ďalšími dvomi spoločníkmi, pričom všetci tvorili riadiacu štruktúru žalovaného, boli jej konateľmi, pričom na spornom MVZ bola z tejto funkcie odvolaná. So spoločníkom P. F. bola do 11.08.2016 v manželskom zväzku, manželstvo bolo rozvedené a ďalší spoločník Q. F. je bratom jej bývalého manžela. Po rozvode je systematicky vytláčaná z riadenia žalovanej spoločnosti, na adrese, ktorú má zapísanú v spoločenskej zmluve dlhodobo nebýva, nehnuteľnosť obýva jej dcéra I. F., preto i s bývalým manželom žila v ich spoločnom rodinnom dome na adrese O. A. Q. č. XXX. Túto adresu nemá zapísanú v obchodnom registri, ale jej bývalý manžel, ktorý ako spoločník a konateľ podpisoval pozvánku vedel, že z adresy, na ktorú jej bola pozvánka zasielaná je odsťahovaná. Žalobkyňa má za to, že práve z toho dôvodu je potrebné akceptovať jej tvrdenie, že pozvánka jej nebola riadne zasielaná, ide tak o právny úkon, ktorý je v rozpore so dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku, kedy sa takémuto výkonu práva neposkytuje právna ochrana. Žalobkyňa uviedla, že pre obchodné záväzkové vzťahy, vzhľadom na generálny výraz zákazu zneužitia práva možno odvodiť, že zákaz zneužitia práva je silnejší ako dovolené právo, preto hľadanie rovnováhy medzi záujmami účastníkov obchodných záväzkových vzťahov pri poskytovaní právnej a súdnej ochrany sa nepochybne prejaví aj v obsahu týchto vzťahov a porušenie rovnováhy medzi nimi sa obvykle považuje za kritérium, kedy sa účastníci môžu domáhať ochrany svojho práva. Obchodný zákonník odkazuje aj na úpravu dobrých mravov, ktorá je obsiahnutá v Občianskom zákonníku, preto je potrebné, aby bol právny úkon doručovania skúmaný v celosti a nebol spojený s rozpor s dobrými mravmi, či s poctivým obchodným stykom. Zotrvála na tvrdení, že zaslanie pozvánky na adresu P.J. Q. X, Q. žalovaný hodnoverne nepreukázal, spôsob, akým došlo k zvolaniu MVZ bol v rozpore s dovtedy zaužívanou neformálnou praxou zvolávania VZ a žalovaná spoločnosť tak šikanóznym výkonom svojich práv poškodila práva žalobkyne. Opakovane zdôraznila, že štatutárny orgán žalobcu vedel, že sa na adrese, na ktorú je zasielaná pozvánka sa s určitou nenachádza, mal kontakt s ňou, vedel aká je jej doručovacia adresa v rozhodnom čase a ani spoločenská zmluva nespája výslovne doručenie pozvánky s adresou uvedenou v spoločenskej zmluve. Pozvánku mohla prevziať aj bez splnenia formálnych podmienok a mohla jej byť doručená i krátkou cestou. Konanie žalovanej spoločnosti vykazuje známky obchádzania práva, na ktoré súd musí prihliadať ex offo, ako vyplýva z nálezu ÚS SR sp. zn. I.ÚS 26/2010, ktoré spočíva i v zámernom použití prostriedkov, ktoré samé o sebe nie sú zákonom zakázané, ale svojimi dôsledkami zákonom odporujú. Ide o postup „in fraudem legis“, keď sa niekto síce správa podľa práva, ale aby dosiahol nepredvídaný a nežiaduci efekt. Rozhodnutie prvoinštančného súdu odvolávajúca sa žalobkyňa označila za nepresvedčivé, založené na vzájomných logických rozporoch, pretože, ak mal súd za preukázané doručenie pozvánky žalobkyňi, k pozvánke bola priložená otvorená obálka, adresovaná žalobkyňi, na ktorej sa síce nachádza poznámka poštového prepravcu, ale nie je preukázané, aký skutočný dokument sa v obálke nachádzal a vôbec nie je jasné, čo bolo obsahom obálky, preto nie je zjavné, na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že doručenie pozvánky bolo preukázané. Ak sa vráti zásielka odosielateľovi ako nedoručená, je v rozpore s bežným postupom ju otvárať, pretože ak je už obálka otvorená, súd nemá bez ďalšieho možnosť overiť, či zásielka obsahuje právny úkon, ktorý by s ním mohla spojiť prípadná fikcia doručenia. Práve táto skutočnosť je dôkazom, že obsah nie je možné späťne overiť, a pokiaľ ide o argument, že žalobkyňa disponuje len necelými 20% podielu v žalovanej spoločnosti má z hľadiska neplatnosti uznesenia MVZ nepodstatný resp. žiaden význam. Súd založil svoje rozhodnutie i na čestnom prehlásení zamestnankyne O. X., napriek tomu, že voči tomuto čestnému prehláseniu žalobkyňa podala námietku o hodnovernosti, pretože je v rozpore so zásadami logiky, aby ako administratívny pracovník s odstupom po viac ako 3 mesiacov bola schopná spísať čestné vyhlásenie. Súd prvej inštancie si mal vytvoriť vlastný názor na uvedený dôkaz, vyhodnotiť ho nielen samostatne ale aj s inými, a tak by získal obraz o jeho vierohodnosti, v opačnom prípade je takéto rozhodnutie nepresvedčivé a nadobúda prvky arbitrárnosti. Vzhľadom na túto skutočnosť žiadala odvolávajúca sa žalobkyňa odvolací súd o výsluch svedkyne O. X., opätovne poukázala na to, že je zvyšnými dvomi spoločníkmi cieleno vytláčaná z akejkoľvek účasti v spoločnosti, k čomu ako dôkaz priložila elektronickú komunikáciu s účtovníčkou žalovanej spoločnosti T. M., ktorú tiež navrhla v odvolacom konaní vypočuť, aby sa preukázalo, že zo strany žalovaného bolo zakázané iným zamestnancom jej osobe poskytovať akúkoľvek súčinnosť. Ku konštatovaniu prvoinštančného súdu, podľa ktorého je odvolávajúca sa žalobkyňa nedôveryhodnou osobou, pretože

iné písomnosti na adrese preberala uviedla, že žlté lístky pošty boli doručované jej matke a zásielky si potom prebrala na pošte. Prvoinštančný súd oprel svoju argumentáciu o konštatovanie, že ak si mohla poštu prebrať na adrese P.J. Q. X, Q., ako tomu bolo v iných súdnych konaniach, bola schopná si prevziať i pozvánku na MVZ. Pozvánka mala byť doručovaná dňa 03.07.2017, pričom o konaní MVZ sa dozvedela až začiatkom augusta 2017 od zamestnankyne banky a tak z iných konaní nemohol súd explicitne určiť, že si mohla pozvánku prevziať. Žalovaný mal jednoznačne vedomosť, že na adrese, na ktorú jej pozvánku doručoval sa dlhodobo nezdržiava, poznal i jej inú adresu a žalobkyni nie je preto zrejmé, akým hodnotiacim kritériom sa súd riadil, keď z prevzatia zásielok v neskorších konaniach vyvodil záver, že bola schopná zásielky prebrať aj niekoľko mesiacov predtým, oproti čomu argument, podľa ktorého žalovaná spoločnosť resp. jej konateľ vedel o adrese, na ktorej sa nachádza, už spätne nevzal do úvahy. V závere zdôraznila, že obálka, ktorá má slúžiť ako rozhodný dôkaz zaslania pozvánky je práve vinou žalovaného nepreskúmateľná. K odvolaniu predložila i správy založené na č.l. 110, 111.

10. Odvolanie žalobkyne bolo doručené na vyjadrenie žalovanej spoločnosti, ktorá v podaní zo dňa 22.03.2018 (č.l. 136) žiadala, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné. Vo vyjadrení žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa v priebehu konania mení a dopĺňa skutkové tvrdenia, ktoré neboli uvedené v žalobe. V odvolaní nad rozsah skutkových dôvodov, ktoré uviedla v žalobe zdôrazňuje, že na adrese doručovania sa dlhodobo nezdržiavala, čo ale nebolo v konaní preukázané, preukázal sa práve opak, podľa ktorého si na tejto adrese žalobkyňa písomnosti preberá, má ju zapísanú ako adresu trvalého pobytu aj v registri evidencie obyvateľstva, vo výpise z obchodného registra i v občianskom preukaze, preto jej tvrdenie o inom pobyte nemá žiadnu relevanciu. Žiadnu inú adresu pre doručovanie žalovanej spoločnosti neoznámila, nepožiadala o zápis inej adresy, neprihlásila si iný prechodný pobyt, a ak vedela, že sa nebola na adrese trvalého pobytu dlhšie zdržiavať mohla využiť i služby Slovenskej pošty a.s. a zabezpečiť si doručovanie napr. preberaním korešpondencie splnomocnencom, či si zriadiť P.O.BOX alebo zabezpečiť doposielanie pošty na inú adresu, čo neurobila, čím sa práve vylučuje hodnovernosť jej tvrdení, že na adrese, ktorú má ako adresu trvalého pobytu zapísanú, sa dlhodobo nezdržiava. Požiadavku žalobkyne, aby súd na posúdenie správania sa žalovaného v súvislosti s doručovaním pozvánky na MVZ aplikoval zásady poctivého obchodného styku resp. dobré mravy považuje žalovaná spoločnosť za absurdné. Spoločnosť konala v súlade príslušných ustanovení Obchodného zákonníka i v súlade so spoločenskou zmluvou, k čomu poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/144/2010. K odvolaciemu argumentu, podľa ktorého spoločenská zmluva žalovaného výslovne neustanovuje, že pozvánka má byť doručená na adresu uvedenú v spoločenskej zmluve, ak sa ale v spoločenskej zmluve iná adresa na doručovanie korešpondencie ako adresa trvalého pobytu nenachádza, nie je zrejmé, aká iná adresa by mala byť adresou pre doručenie. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala, že by sa v rozhodnom čase na adrese trvalého bydliska, teda v čase, kedy jej bola doručovaná pozvánka na MVZ nezdržiavala, teda sama svojou pasivitou spôsobila, že si pozvánku riadne neprevzala. K spochybňovaniu dôkazov v súvislosti s čestným prehlásením nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, napriek tomu, že bola súdom prvej inštancie podľa § 182 C.s.p. o tejto povinnosti poučená, je preto neopodstatnené, aby sa v odvolacom konaní týmto návrhom odvolací súd zaoberal a rovnako je neopodstatnený i výsluch svedkov, ktorých výsluch žalobkyňa navrhuje v odvolaní. Rozsudok prvej inštancie má všetky náležitosti, ktoré sú od neho podľa § 220 ods. 2 C.s.p. vyžadované a za nepreskúmateľný nemožno považovať taký rozsudok, ak sa nezhoduje s predstavami neúspešnej strany sporu. Nedôvodné je i spochybnenie obsahu obálky, ak bola otvorená.

11. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne podala žalobkyňa odvolaciu repliku zo dňa 30.04.2018 (č.l. 146) a zotrvala na podanom odvolaní i v dôvodoch v nich uvedených. Zdôraznila, že doručenie pozvánky na MVZ považuje za nedostatočne preukázané, obálka neosvedčuje, čo bolo jej obsahom, pretože bola otvorená, a tak je jej skutočný obsah nepreskúmateľný, čo znamená pre žalobkyňu negatívnu skutočnosť a v takom prípade i pre údaje uvedené v doručke platí vyvrátená domnienka správnosti, keďže má odosielateľ k dispozícii nielen doručku ale aj zásielku, s ktorou ale neskôr manipuluje. Ide o negatívnu dôkaznú teóriu, kedy nie je možné od nej spravodlivo požadovať preukázanie neexistencie určitej skutočnosti, dôkazné bremeno o obsahu zásielky je na žalovanom, ak sa mu zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote a momentom, keď žalovaný obálku otvoril znehodnotil dôkaz o tom, čo obálka v skutočnosti obsahovala, preto sa s ňou nemôžu spájať účinky fikcie doručenia akéhokoľvek dokumentu, ktorý k takejto obálke strana sporu pripojí. Žalobkyňa má za to, že v priebehu prvostupňového konania uviedla všetky zásadné skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej osobného postavenia v žalovanej spoločnosti i s ohľadom na vzťahy s ostatnými spoločníkmi a

konateľmi, čo je zvlášť dôležité z pohľadu dobrých mravov príp. zásad poctivého obchodného styku. Adresa, na ktorej sa zdržiavala žalobkyňa bola žalovanému po celý čas známa, bola zistiteľná, pričom podľa § 197 ods. 2 C.s.p. podľa žalobkyne má znalosť skutočnej adresy prednosť pred verejným údajom zapísaným vo verejnom registri. Na aplikáciu dobrých mravov je pritom súd povinný prihliadať ex off, ich absencia má za následok neplatnosť takéhoto právneho úkonu, čomu zodpovedá i doručovanie pozvánky na adresu, na ktorej sa adresát reálne nenachádza a možno objektívne zastihnúť iným spôsobom.

12. Odvolacia replika žalobkyne bola zaslaná na podanie odvolacej dupliky žalovanej spoločnosti, ktorá ho prevzala dňa 03.05.2018, odvoláciu dupliku nepodala.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu boli podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a odvolanie nie je dôvodné.

14. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, jeho myšlienkový postup bol v odôvodnení dostatočne vysvetlený a to s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania, z neho zistené skutočnosti a s prihliadnutím na prijaté závery. Súd prvej inštancie uviedol, z akých skutkových zistení vychádzal, akú právnu normu a v akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Podľa názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie odpoveď na všetky rozhodujúce argumenty podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, pričom nie je úlohou súdu zaoberať sa všetkými námietkami, ktoré v priebehu konania účastníci uplatnia a dať na ne odpoveď. Súd sa zaoberá len skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci kľúčové (ÚS SR sp. zn. II.ÚS 410/06), pričom to, čo je kľúčové pre rozhodnutie vo veci určuje súd a nie účastník konania.

16. Odvolací argument založený na ust. § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p., ktorý označila odvolateľka znamená, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a teda sa týka nedostatkov v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcich v tom, že skutkové zistenie, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie sú nesprávne. Uvedené znamená, že musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorého súd vec posúdil po právnej stránke nesprávne, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, v dôsledku čoho je nesprávny a chybný súdom vyslovený právny názor a skutkové zistenie tak nezodpovedá vykonaným dôkazom, súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi vykonané opomenul, napriek tomu, že vyšli najavo. Nesprávne skutkové zistenia sú i také, ktoré súd založí na chybnom hodnotení dôkazov, čím nastane logický rozpor v ich hodnotení z hľadiska zákonnosti, pravdivosti, prípadne i dôležitosti.

17. Odvolací súd nezistil, že by v konaní došlo k vadám, na ktoré by mal prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods.2 C.s.p.), preto vychádzal iba z odvolacích dôvodov, ako ich odvolateľka vymedzila a zameral sa na posúdenie, či došlo k porušeniu práv žalobkyne ako spoločníčky žalovanej spoločnosti, ktorej nebolo umožnené zúčastniť sa MVZ konaného dňa 24.07.2017, na ktorom bola odvolaná i z funkcie konateľky.

18. Dôvodom vyslovenia neplatnosti MVZ je podľa žaloby nedodržanie postupu pre zvolávanie MVZ určeného zákonom a spoločenskou zmluvou. MVZ sa konalo 24.07.2017, žaloba bola doručená súdu dňa 12.09.2017, teda v zákonom určenej trojmesačnej lehote (§131 ods.1 Obchod. zák.) Žalobkyňa je spoločníčkou žalovanej spoločnosti a vykonávala i funkciu konateľky do konania MVZ, na ktorom bola z nej odvolaná.

19. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o neplatnosti uznesenia MVZ skúma súd len tie dôvody neplatnosti, ktorých sa oprávnená osoba v žalobe dovoláva, teda ich rozsah je limitovaný obsahom žaloby. Z dôvodov, ktoré žalobkyňa doplnila po podaní žaloby, môže byť uznesenie valného zhromaždenia určené za neplatné len ak boli uplatnené ešte v rámci lehoty stanovenej v § 131 ods. 1 Obchod. zák. Dôvody spochybňujúce obsah doručovanej zásielky a doručovanie na adresu, ktorú má evidovanú ako adresu trvalého pobytu, čo označila za rozpor s dobrými mravmi, pretože sa na tejto adrese nezdržiava, označila až počas súdneho konania. V samotnej žalobe dôvody neplatnosti uznesenia MVZ založila žalobkyňa na tvrdení, že nebola ako spoločníčka na MVZ vôbec pozvaná, a tak MVZ nebolo zvolané v súlade s § 122 ods.1 Obchod. zák. a v súlade s čl. X. písm C/4 spoločenskej zmluvy. Prvoinštančný súd vychádzajúc zo žalobkyňou v žalobe uvedených dôvodov sa preto i v konaní zamerail iba na skúmanie a posúdenie dôvodnosti žaloby z hľadiska zistenia, či bola žalobkyňa na MVZ volaná postupom určeným zákonom alebo spoločenskou zmluvou. Skutkové zistenia, ku ktorým po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie ale nepreukázali, že by nebol zo strany žalovanej spoločnosti dodržaný postup pre zvolanie MVZ, ktorý ma žalovaná spoločnosť presne upravený v spoločenskej zmluve. Termín konania a program MVZ bol žalobkyni oznámený v pozvánke, ktorá jej bola doručovaná na adresu, zapísanú v spoločenskej zmluve, v obchodnom registri a tiež ju má vedenú ako adresu trvalého pobytu. Podľa ustálenej judikatúry zaslanie písomnej pozvánky žalobkyni na ňou uvedenú adresu bydliska, aj keď si ju v odbernej lehote nevyzdvihla, nezakladá nedodržanie resp. porušenie postupu pri zvolaní MVZ a už vôbec nie ako konanie, ktoré by napríňalo znaky zneužitia práva a bolo v rozpore s dobrými mravmi. V konaní nebolo sporné, že zásielka adresovaná žalobkyni bola uložená na pošte, čím sa dostala do jej dispozičnej sféry a postup, aký pre zvolanie VZ stanovila spoločenská zmluva žalovanej spoločnosti bol dodržaný (NS SR sp. zn. 1 Obdo V 63/2005.) Ak žalobkyňa zmenila adresu, resp. sa z nej odšťahovala a túto skutočnosť žiadnym spôsobom žalovanej spoločnosti neoznámila, aj keď takúto možnosť mala, bola to práve žalobkyňa, ktorá zanedbala ochranu svojich práv, preto jej konanie nemožno interpretovať v neprospech žalovanej spoločnosti (NS ČR sp. zn. 29 Cdo 1982/2011). Tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých konatelia žalovanej spoločnosti, ktorí sú súčasne i spoločníkmi a boli s ňou v príbuzenskom pomere vedeli, že sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava, poznali adresu, na ktorej sa zdržiava, preto ju mali volať z aktuálneho miesta jej pobytu, odvolací súd považuje za neprijateľný argument, ktorý v žiadnom prípade nemôže založiť dôvod neplatnosti uznesenia prijatého na konanom MVZ, a zo strany žalovanej spoločnosti nebol postup zvolania porušený. Dovoľávanie sa v minulosti zaužívanej praxe, kedy sa pozvánky na VZ nedoručovali poštou, ale iba neformálne, je neakceptovateľným, pretože i s prihliadnutím na aktuálne existujúce rozpory medzi spoločníkmi, ktoré vychádzajú z ich bývalých rodinných vzťahov, by pri takomto spôsobe zvolania MVZ založili porušenie postupu stanoveného spoločenskou zmluvou, ktorý by mohla žalobkyňa namietat'. Doručovanie vykonané v súlade s úpravou uvedenou v spoločenskej zmluve nemôže byť posudzované ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ani ako porušenie zásad poctivého obchodného styku. Práve postup, ktorý označuje žalobkyňa za súladný s dobrými mravmi, kedy by bola na MVZ volaná z inej adresy, než akú mala zapísanú v spoločenskej zmluve, v obchodnom registri a ktorú má v evidencii vedenú ako adresu trvalého pobytu, by mohla zneužiť a tvrdiť, že mala byť volaná z adresy, ktorú má vedenú ako adresu trvalého pobytu, čo by mohlo založiť neplatnosť uznesenia prijatého takýmto spôsobom zvolaným VZ. Zo strany žalovanej spoločnosti tak nebolo žalobkyňou preukázané žiadne zneužitie práva .

20. V priebehu konania začala žalobkyňa spochybňovať i obsah v odbernej lehote nevyzdvihnutej zásielky s tým, že žalovaný nepreukázal, že obsahom obálky bola práve pozvánka na konkrétne MVZ. K uvedenému odvolací súd uvádza, že ani takýto argument neobstojí. Uvedený dôvod absencie pozvánky v neprevzatej zásielke nebol obsahom podanej žaloby, preto nie je dôvodné sa ním po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby zaoberať a navyiac, tým, že si zásielku žalobkyňa nevyzdvihla, zostáva jej tvrdenie založené len na hypotéze, ktorá v rovine posudzovania pravdivosti a zisťovania je bezpredmetná. Tým, že si žalobkyňa sama svojim konaním a prístupom konať starostlivo sama zmarila možnosť prevziať zásielku sa dostala do dôkaznej núdze o obsahu doručovanej zásielky. Poštová obálka ukrýva zasielanú písomnosť, a ak nie je prevzatá, nemožno prisvedčiť tvrdeniu, že doručovanú písomnosť neobsahovala a z takýchto dôvodov súd vysloviť neplatnosť uznesenia nemohol.

21. V závere dáva odvolací súd do pozornosti právnu úpravu uvedenú v ust. § 366 C.s.p., v zmysle ktorého nie je dôvodné sa ani zaoberať návrhy žalobkyne na vypočutie v odvolaní navrhnutých svedkov O. X. a T. M., ku ktorým žalobkyňa neuviedla žiadne argumenty, pre ktoré návrhy na ich vypočutie nemohla bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§366 písm. d/ C.s.p.)

22. V odvolaní odvolávajúca za žalobkyňa poukázala na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 26/10, k čomu odvolací súd uvádza, že ide o vec, ktorá rieši právne úkony týkajúce sa spoločných vecí manželov, keď manžel pristúpil k záväzku spoločnosti, ktorej bol jediným konateľom a spoločníkom bez súhlasu manželky, k čomu Ústavný súd SR vyslovil potrebu zohľadniť individuálne okolnosti súdnej veci a posúdiť daný právny úkon cez prizmu dobrých mravov. S poukazom na uvedené nie je súdu zrejmé, ako má byť tento nález, i keď používa slovné spojenie „dobré mravy“ aplikovateľný na toto konanie.

23. Podľa § 387 C.s.p.

(1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

(3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

24. Odvolacie dôvody, na ktoré poukazovala žalobkyňa sú vzhľadom na vyššie uvedené neopodstatnené, na základe čoho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).